

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a felperesnek a Dr. Gáspárné dr. Menkó Veronika ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogkövetkezményeinek megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 18.M.4747/2004. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 61.Mf.633.943/2005/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 61.Mf.633.943/2005/8. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben azt hatályában fenntartja.
Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 6.000 /hatezer/ forint felülvizsgálati eljárásai költségét.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2005. július 11-én jogerőre emelkedett 18.M.4747/2004/8. számú részítéletével megállapította a munkáltatói rendkívüli felmondás jogellenességét, azt hatályon kívül helyezte, kimondva, hogy a felperes munkaviszonya az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg.

A felperes keresetében - a jogellenesség jogkövetkezményeként - elmaradt munkabér, tizenkettő havi átlagkereset és 30.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 18.M.4747/2004/10. számú ítéletével elmaradt munkabér és kettő havi átlagkereset átalánytérítéskénti megfizetésére kötelezte az alperest, egyebekben a keresetet elutasította, és a felperest 50.000 forint részperköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes bruttó 100.000 forintos havi munkabére alapján 409.520 forint elmaradt munkabérre tarthat igényt a máshonnan megtérült jövedelmek levonásba helyezése után. A bíróság mérlegelési jogkörében azt értékelte, hogy a felperes rövid ideig állt az alperes alkalmazásában és a felmondást követően lehetősége volt új munkaviszony létesítésére. Ezért kettő havi átlagkereset megfizetésére kötelezte az alperest az Mt. 100. § (4) bekezdése alapján. A nem vagyoni kártérítés körében kifejtette, hogy a felperes nem tudta igazolni, miszerint az alperes lehetetlenné tette elhelyezkedését, noha a bizonyítási teher e körben a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint a felperesi oldalon volt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 61.Mf.633.943/2005/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest 25.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

A felperes személyesen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében különböző, a büntetőjogra tartozó megállapítások mellett tizenkettő havi átalánytérítés és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A pártfogó ügyvéd felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet részbeni megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az átalánykár mértékét a bíróságok jogsértően alacsony összegben határozták meg, ezért „legalább” 400.000-600.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mivel ez áll arányban a jogsértés súlyával. A felperes hivatkozása szerint már korábban indokolt lett volna részére pártfogó ügyvéd kirendelése akkor is, ha ezt kifejezetten nem kérte, mivel látható volt, hogy az eljárás pszichésen jelentős mértékben megviselte. A felperes kérte az első- és másodfokú perköltség viselése alóli mentesítését a Pp. 7. § (2) bekezdése, valamint 81. §-ának (2) bekezdése alapján.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását kérte a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül (Pp. 275. § (2) bekezdés). A Pp. 73/A. §-a értelmében a Legfelsőbb Bíróság előtti eljárásban a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára a jogi képviselőt kötelező. A Pp. 73/B. § szerint pedig, ha a jogi képviselőt kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli nyilatkozata hatálytalan. A fentiekből következik, hogy a felperes személyesen benyújtott felülvizsgálati kérelme nem volt vizsgálat tárgyává tehető, a Legfelsőbb Bíróság a pártfogó ügyvéd által előterjesztetteket vonhatta vizsgálódási körébe.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján döntött, a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nem volt helye (BH 2002/29.).

Az eljáró bíróságok helytálló döntést hoztak az elmaradt járandóságok körében. A jogellenesség jogkövetkezményeként megállapított kettő havi átlagkereset mint átalánytérítés megfelel a bírói gyakorlatnak-értékelve azon körülményeket, hogy a felperes rövid ideig állt az alperes alkalmazásában, és munkaviszonya megszüntetését követően hamarosan új munkaviszonyt tudott létesíteni.

Alaptalanul sérelmezte a felülvizsgálati kérelmében a felperes, hogy a perben kialakult pszichés állapotára tekintettel a korábbi eljárások során is pártfogó ügyvéd kirendelésére lett volna szükség. A felperes az eljárás során nem terjesztett elő kérelmet e vonatkozásban, illetve nem jelezte, hogy a per vitele számára nehézséget jelent. A korábbi eljárásokban pedig a jogszabályok szerint a jogi képviselőt nem volt kötelező. Az elsőfokú bíróság a felperest teljes körben tájékoztatta bizonyítási kötelezettségéről (4. sorszámú jkv. 3. oldal 3. bekezdés, 8. sorszámú jkv. 1. oldal), így a Pp. 7. §-ának (2) bekezdésében foglaltak megsértése sem volt megállapítható.

A felperes perköltség fizetés alóli mentesítésére sem volt jogi lehetőség, mivel a bíróságok által megállapított részperköltség a felperes részbeni pervesztességével, illetőleg a pertárgy értékével arányban állt, és eltúlzottnak sem tekinthető.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján Fővárosi Bíróság 61.Mf.633.943/2005/8. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, egyebekben azt hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. augusztus 30.

***Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró***

A kiadmány hitelével:

tisztviselő